

**ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST BOHDANEČ 8,
285 25 BOHDANEČ
IČO : 69000689**

J.E. Mons. JUDr. Ing. Jan Vokál, JU.D.
Biskupství královéhradecké
Velké náměstí 35
501 01 Hradec Králové

6. května 2012

Věc: přeložení otce Antonína Pavlase

Vážený otče biskupe, Vaše excelence,

v návaznosti na informaci o přeložení našeho otce Antonína Pavlase, chceme vyjádřit své stanovisko tímto dopisem.

Biskupství obdrželo písemná vyjádření z našich farností již v roce 2010, kopie dopisů jsou v příloze. Očekávali jsme, že dojde mezi Biskupstvím a námi farníky nebo alespoň mezi našimi farními radami k vzájemné diskuzi, která je podle nás potřebná vzhledem ke stále menší popularitě naší církve u spoluobčanů. Bohužel zatím k ničemu takovému nedošlo. Jako pokřtění křesťané, vyznávající vzkríseného Krista, cítíme odpovědnost za budoucí vývoj naší církve, jak také připomněl ve svém autorizovaném životopisu Svatý Otec Jan Pavel II. Že je tato vzájemná diskuze nanejvýš potřebná, ukázalo poslední sčítání lidu. Většina lidí věří v Boha, nebo v Něco nad námi, ale miliony občanů se odvrátili od naší církve.

Samozřejmě, se zamýšlíme, zda není chyba také v nás, věřících, jako každý jednotlivý farník máme jistě i své osobní chyby a můžeme mít výhrady jeden k druhému. I na naší straně se najdou tací, kteří, přestože pravidelně navštěvují kostely, angažují se během bohoslužeb, nebo i mimo ně, přesto upřednostňují své zájmy nad posláním a smyslem Církve, jako nevěsty Kristovy.

Odklon ostatních občanů, širší veřejnosti od farností však nepociťujeme. Vycházíme jednak z toho, že jsme respektováni dalšími našimi spoluobčany a místními institucemi, ale také z faktu, že nám při opravách kostelů ochotně přispívají na jejich opravy a zúčastňují se některých akcí. Zde můžeme jenom konstatovat, že v uplynulém desetiletí našeho otce Pavlase spolupráce širší veřejnosti, která nenavštěvuje pravidelně naše kostely, značně převýšila předchozí období a u sponzorských darů na opravy kostelů naprosto výrazně. Přispívá k tomu také to, že v bohdanečské farnosti vychází pravidelně farní Zpravodaj, kde se kromě jiného objevují také články z jiných farností.

Ke zlepšení obrazu naší církve by podle nás pomohla také větší ochota církevního tisku bez cenzury, při zveřejňování názorů menších farností, případně jednotlivých věřících, ikdyž jsou někdy odlišné. Máme zkušenost, že ne všechny články se otiskly, nebo byly zcenzurovány bez vědomí autora. Při významných výročí kněží nebyl článek zveřejněn k datu tohoto výročí. Spolupráce se světským tiskem, přestože jsme církevní institucí, je bezproblémová, umíme si zajistit vytištění článku, redaktoři těchto novin jsou k nám paradoxně velice vstřícní.

Další problém, který naši církev poškozuje, která je věcí veřejnou i pro všechny naše spoluobčany je fakt, že někteří z farníků si dovolí, přesně v duchu bývalého režimu, zasílat nepravdivé informace o otci Pavlasovi na biskupství, které jim dopřává sluchu. Místo toho, aby věci řešili hned na místě (v duchu Pavlova: „*nenechte slunce zapadat nad vaším hněvem*“) a sami se aktivně podíleli na zlepšení situace církve, víry a mohli tak předávat svědectví o Ježíši Kristu dále, nejen ve své farnosti, ale i v církvi a být vzorem svým osobním životem případným hledajícím víry, uchylují se k totalitním praktikám 19. století, nebo režimu z doby nedávné.

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST BOHDANEČ 8, 285 25 BOHDANEČ IČO : 69000689

Stalo se to bohužel již několikrát a některé z dopisů byly psané takovým způsobem, že jejich pisatelé (často nepodepsaní) nejen, že tím zpochybnili svoji křesťanskou příslušnost a lásku k bližnímu, ale i občanskou slušnost, dle našich informací by některými výroky téměř naplnili skutkovou podstatu trestního zákona. Domníváme se, že tito farníci jsou organizováni mimo farnosti v ještě v další, jakoby podskupině, či organizaci, nebo v „politické straně církve“, kde vládne nadřazenost, uzavřenost, vypočítavost a sektářský režim. Zde je na místě varování Jana Pavla II. v případě, že *se někteří farníci považují za lepší než ostatní*, jak ve svém životopisu uvádí o Tovaryšstvu Ježíšovu. Pak se stává, že nevěřící žijí mnohem příkladnější život.

Velice nás mrzí, že se o těchto věcech členové farních rad nedozví oficiálně a včas, nikdo nežádá jejich stanovisko jako rovnocenného partnera v rámci dobré a korektní spolupráce. Otci Pavlasovi jsou vytýkány různé nepravdy, například, že se nestará o opravy kostelů atd.

Velmi diskutovanou věcí, nejen námi farníky, je časté překládání kněží. Pokud farníci a kněz našli cestu k sobě jako v našich farnostech a kněz nechce odejít, tak považujeme podobné zásahy jako nevďek ke knězi, ze strany biskupství, navíc tyto změny působí na širší veřejnost tak, že odvolání a přeložení je trest.

Každé nesouhlasné odvolání kněze u něj vyvolává psychické stresy, což je známé i od dalších kněží. Tento způsob jednání s duchovními má vliv na případné nové zájemce o kněžství, kterých jak víme, je málo. Samozřejmě chápeme, že nový kněz by měl mít určitý profesní postup, ale nechápeme proč harcovat kněze v pokročilém věku.

Venkov by měl mít své osobnosti - vzory, jakými byly například pan děkan Karel Filip, pan děkan Josef Hanus, Pater Karel Pavlíček a další. Jedním z předpokladů vzniku osobnosti, je také fakt, aby s námi ve farnostech žil delší dobu, výše jmenovaní dožili ve svých farnostech do konce svého života. Moderní kult mládí neodpovídá realitě – viz prodlužování odchodu do důchodu a úbytek dětí. Venkov potřebuje i takové lidi a nikoliv cestující administrátory.

Samozřejmě se stalo již všeobecně tradicí kněze kritizovat a neustále jim vnucovat své nápady, připomínky a rádobý ta „nejlepší“ doporučení k jejich práci a působení (neumí pracovat s malými dětmi, neumí pracovat s mládeží, neslouží více mší, nedělá dětské mše, neumí kázat, nedělá to a to...), každý by chtěl kněze mladého, krásného, zábavného, hodného - ve smyslu manipulovatelného, štedrého atd. Ale kde je brát? Je nám známo, že v církevních kruzích vyvolá vždy a zcela oprávněně obrovské pobavení, pokud si farníci začnou stěžovat a chtějí mladšího faráře. Kněz by měl, podle představ farníků, ale více asi farnic vypadat jako filmová hvězda a suplovat to, co se všude možné zanedbalo, nebo to, co není k nalezení ani v rodinách a to i křesťanských. Měli jsme tu před lety mladého kněze, ale díky přepracovanosti a tlaku určité skupiny věřících odešel, protože jeho zdravotní stav, zejména psychika již dále neunesly tlak z několika stran.

Posuďme nyní službu našeho otce Pavlase na vinici Páně našich farností. Během roku slouží Mši Svatou každý čtvrtek, v pátek, v sobotu, v neděli, kdy v zimě slouží 3, od jara do podzimu 4. Navíc o sobotách slouží i mše při výročí vysvěcení kaplí a pravidelně také v 9.-ti kostelích. K tomu má další povinnosti tj. křty a pohřby, případné další akce na vsích, jako jsou znovuvysvěcení opravených a zrekonstruovaných kaplí, setkání rodáků, různé oslavy, posvícení, kam bývá zván. Podílí se svým příspěvkem do farního Zpravodaje. Každou středu dojíždí do Bohdanče na společenské modlitební setkání dospělých na tamní faře, které je otevřeno všem věřícím, či širší veřejnosti také ze sousedních farností. Před mší pravidelně zpovídá, v postní době v kostelech vede Křížové cesty a v máji po mši Májové pobožnosti.

V Bohdanči se navíc ještě schází pravidelně skupinka dětí a pracuje se s jeho souhlasem s ministranty.

**ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST BOHDANEČ 8,
285 25 BOHDANEČ
IČO : 69000689**

Za jeho působení se opravily kostely v Bohdanči, Červených Janovicích, Vilémovicích, Michalovicích, Třebětíně, Pertolticích, Slavošově a Zbraslavicích, částečně také fary ve Zbraslavicích, Červených Janovicích a Bohdanči za jeho aktivní spolupráce.

V dalších průběžných opravách jak kostelů, tak far bychom rádi pokračovali, ale jsme velmi zklamaní a neklidní z toho, co bude dále, nikdo s námi nehovořil ani teď ani před tím.

Z minulého působení otce Pavlase víme, že v předchozí farnosti založil farní zahradu, kde stromy po jeho odchodu uschly, ve Zbraslavicích vynaložil hodně práce a vlastních peněz na zvelebení a vysazení celé zahrady, kde při fyzické práci psychicky relaxuje. Má radost z každého stromku, keře a záhonu zeleniny. Odloučení od těchto věcí, jako milovníka Boží přírody, bude pro něj psychickou újmou.

Nutno podotknout, že za posledních asi pět let se velmi pozvedl život v bohdonečské farnosti, která spolupracuje také se sousedními farnostmi, které spravuje otec Pavlas, ale také s dalšími, například s ledečskou farností, zručskou farností, s místními institucemi a podnikateli. Dva členové farní rady jsou v místním zastupitelstvu, takže se v rámci možností aktivně podílí i na věcech veřejných. Všechny, a to jak věřící, tak širší veřejnost velmi těší život a otevřenost farnosti, protože to pozdvihuje úroveň celkového kulturního a občanského života v obci. Věřící a farnost jsou vnímáni svými spoluobčany velmi pozitivně. Důvodem je to, že všem záleží právě na jejich místě, kde žijí a mají zájem pracovat tam, kde vidí plody své práce. Nebrání se ale vypomáhat dle možností i jinde.

U farníků stále převládá přesvědčení, že důvodem k návrhu přeložení otce Pavlase je také jeho odmítavé stanovisko k odprodeji far, odmítavé stanovisko na zrušení našich živých farností, kterými doplnil rozhodnutí příslušných farních rad a věřících. Dále pak také trvalá opozice proti němu hned od samého začátku jeho nástupu k nám, kterou vyvíjí úzká, do sebe zahleděná hrstka jednotlivců, kteří jsou vůči němu zaujatí, tito lidé však nereprezentují naše farnosti, byli, jsou a budou v opozici stále, jinou aktivitu nevyvíjí. Právě tito lidé se svým uskupením distancují od ostatních, uzavírají se a nadřazují. Prosazují své zájmy, ego a zajímají je pouze osobní výhody a prospěch.

Domníváme se, že právě tato opozice vůči otci Pavlasovi je určitým nátlakem na Biskupství, kvůli odchodu předešlého mladého kněze, který neunesl neustálou pozornost a psychický tlak této skupiny. Kde je jejich víra?

Komu jde opravdu o podstatu, o víru, o Boha, o práci uvnitř společenství a pro lidi, pro farnost, o posun společenství dále, soustředí se na základ, na hlavní nosnou linii, dokáže se odpoutat od nepodstatných věcí a vidět vše z nadhledu, nedistancuje se a neseparuje kvůli rozdílnosti, neprosazuje sebe, neklade si podmínky když-tak, nebo chci to a tolik, budu to dělat, až když dostanu atd. Pokud má člověk chuť k práci, něco udělat pro druhé, či věci posunout dále, přispět tím, co mu bylo darováno, měl by začít nejdříve u sebe a pak teprve kritizovat ostatní a svádět vinu na druhé, nebo hledat výmluvy a stížnosti, protože ty často svědčí o neschopnosti jeho samého. Toto jednání samozřejmě nevytváří kladný obraz o církvi a věřících. Každý má možnost něčím pomoci, nikomu v našich farnostech není nijak bráněno, po dohodě s knězem, k pozitivní aktivitě, každý se může zapojit, chopit se nějaké činnosti a vést ji od A až do Z. Věřící nežijí ve vzduchoprázdnu, ale v reálném světě, kde se nachází Bůh a ve svém bližním máme přece vidět Ježíše Krista.

Není možné se uzavírat ani jako křesťané ani jako církev, ani jako úzká skupina uvnitř církve a pyšně se tvářit, že jsme lepší. Tím popíráme to, v co věříme. Protože Bůh je láska.

V dnešním světě, přehlceném informacemi a rychlými změnami, můžeme my, jako křesťané přispět a pomoci k předávání víry dále, jediné svým příkladem, tím jak žijeme svůj osobní život a to jak působíme na své okolí nejen jako jednotlivci, ale také jako společenství, farnosti, církve, což ostatní buď zaujme, nebo odpudí. A to je jedna z mála věcí, ne-li jediná, jak můžeme hlásat Krista a předávat víru, žít v souladu s tím, k čemu se hlásíme, v co věříme.

**ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST BOHDANEČ 8,
285 25 BOHDANEČ
IČO : 69000689**

Díváme se na naše farnosti z nadhledu a komplexně jako na celek a vidíme zde historii a minulost, s našimi předky, kteří se tu o vše starali, stejně tak jako předešlé kněze a my jsme od nich vše převzali, vidíme zde současnost, která se týká přímo nás, našeho společenství a v ní plno společné práce, která se zde udělala a stále pokračuje, nejen opravy, ale také posun našeho duchovního života, dle možností, které zde máme. Naše kostely pravidelně navštěvuje 10 procent věřících na počet obyvatel, o svátcích a slavnostech přijde ještě větší počet, ve městech tento počet nenalezneme.

Chybí nám ale budoucnost našich farností, naší víry, respektive nás velmi zneklidňuje a nevidíme ji. Nikdo s námi o ní nehovoří. Jeden člen obecního zastupitelstva a farní rady teď kontaktoval odpovědnou osobu na Biskupství, jednoho z Vašich kolegů, kterého informoval, že u nás již od roku 2008 nikdo z Biskupství nebyl, případná návštěva se zastaví pouze v sousedních Zbraslavicích, kde se momentálně nic neděje a podle Zbraslavic vzniká hodnocení všech farností pod správou otce Pavlase, bez toho, aby do nich někdo zavítal. Biskupství tedy neví, co a jak se u nás doopravdy děje, čím žijeme, jaké zde máme aktivity, co nás těší, co bychom případně potřebovali. Odpovědí nám, k naší lítosti, bylo: s vámi se o tom bavit nebudu. Což pro nás znamená, že se o tom baví s někým jiným odsud, komu naslouchá a kdo mu podává zkreslené informace, jaké chce slyšet, jaké potřebuje, bez ohledu na to, že to není většinový hlas a názor celé farnosti, věřících, širší veřejnosti, což je zvláštní reakce. S politováním také musíme konstatovat, že tyto problémy jako: odvolání kněze, zrušení farnosti, rozprodání majetku, nátlak skupin se sektářskými praktikami, které se snaží ovládat druhé, uvnitř církve, nám začaly po roce 1989. V posledních asi pěti letech jsme neustále čelili návrhům sloučit farnosti, odvolat kněze, ale nikdo se neptá a nezajímá o nás a náš život zde. Administrativní, byrokratický přístup je mimo skutečnou realitu dění.

Po častých vesměs negativních zkušenostech z minulosti, bychom si dovolili navrhnout a požádat Vás o reorganizaci farností pod správou otce Pavlase, která by pravděpodobně mnohé vyřešila. Máme své fary, ve kterých je místo i pro byt kněze a jsme ochotni ho podepřít a pomáhat mu. Jde nám o udržení farnosti a o kněze v ní.

Skupina stále nespokojených by nejspíš uvítala faráře ve stylu super star, či někoho, koho budou moci ovlivňovat a ovládat. Shoda s nimi asi nenastane.

S radostí jsme uvítali Váš nástup na biskupský stolec, dva členové farní rady se s Vámi na začátku sešli také v Římě a v Hradci Králové, aby Vám předali pozdrav a pozvání k návštěvě od farníků, věřících a širší veřejnosti k nám a ujistili Vás o naší náklonnosti. Chápeme působení Ducha svatého na Vaše rozhodnutí, proto jsme si dovolili obrátit se v této věci s důvěrou na Vás a vyjádřit tak názor většiny našich věřících, širší veřejnosti, institucí, ti všichni se zajímají o věci své a veřejné.

Proto Vás teď, otče biskupe laskavě žádáme a prosíme o přehodnocení návrhu na přeložení otce Antonína Pavlase a k přihlédnutí našeho písemného sdělení, nemáme teď jinou možnost jak vyjádřit náš názor. Přiloženy jsou také originály listů s podpisy, které věřící, širší veřejnost a instituce spontánně podepsali. Ověřené kopie jak dopisu, tak listin jsou uloženy u nás.

Jsme ochotni o všem diskutovat, navštívit Vás osobně, nebo nám bude potěšením pozvat Vás k nám.

Děkujeme za Váš čas, pochopení, vstřícnost a nápomocnost.

S křesťanským pozdravem Vaši farníci.

Přílohy:

1. pět podpisových archů věřících, širší veřejnosti, institucí
2. kopie předešlého dopisu proti odvolání otce Antonína Pavlase
3. podpurný dopis pro zachování farnosti z Obecního úřadu v Bohdanči